

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะ
A Study of Learning Achievement and Satisfaction in Thai Language
Courses of Prathomsuksa 1 Students Who Studied by
Skill-Enhancing Exercises

สิริวิมล ศรีมันตะ¹ อรนุช ลิมตศิริ²

Siriwimon Srimanta, Oranuch Limtasiri

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังเรียน ที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อวิชาภาษาไทยที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดวังเลน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกเสริมทักษะ 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 4) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อวิชาภาษาไทยที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t – test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการหาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การอ่าน การเขียนคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.33/82.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของวิชาภาษาไทย พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิชาภาษาไทยที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ (Keywords): การสร้างและหาประสิทธิภาพ; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; ความพึงพอใจ

Received: 2021-12-12 Revised: 2022-05-22 Accepted: 2022-05-31

¹ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบัณฑิตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, Master of Education Program in Innovative Curriculum and Learning Management Faculty of Education, Ramkhamhaeng University. Corresponding Author e-mail: kluaysiriwimon@gmail.com

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

Abstract

This research article have a purpose: 1) To create and find out the efficiency to learning management by using skills exercises to be effective according to the 80/80 criteria, 2) To compare the learning achievement of students before and after the learning management by using the skill reinforcement exercises, 3) To study student satisfaction towards Thai language subjects studied by skill-enhancing exercises. This research was an experiment research. The samples of the study were 16 students studying in Prathomsuksa 1 at Watwonglen School, the first semester academic year 2021. The research instruments were: 1) lesson plans, 2) Skill exercises, 3) A 20-item, multiple-choice, three-choice achievement measurement form, 4) Satisfaction assessment form for Thai language subjects studied by skill-enhancing exercises. The statistics used were mean, percentage, standard deviation, and t-test (Dependent Samples). The major findings indicated as follows: 1) The results of finding efficiency in teaching management by using the reading and writing skills with long vowel combinations of Prathomsuksa 1 students were 80.33/82.17, which met the set criteria at 80/80. 2) Comparing the pre-study and post-study scores of the experimental group, it was found that the average post-study score was 17.69 and the average pre-study score was 11.81. When comparing between pre-study and post-study scores, it was found that post-study scores were significantly higher than pre-study at the .05 level. 3) The students learning satisfaction through Skill exercises was at the high level.

Key Words: Development and Efficiency; Student's Achievement; Satisfaction

บทนำ (Introduction)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตจริง (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551)

การอ่านเป็นพฤติกรรมการรับสารอย่างหนึ่ง กล่าวคือเป็นการรับรู้เรื่องราวโดยใช้สายตา มองดูตัวอักษร แล้วสมองจะลำดับเป็นถ้อยคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ เกิดเป็นเรื่องราวตาม ความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านแต่ละคน การอ่านช่วยให้เราสามารถติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้า และความเปลี่ยนแปลงทั้งหลายได้ทันต่อเหตุการณ์ ฉะนั้นการอ่านจึงเป็นความ จำเป็นต่อชีวิต ของทุกคนในปัจจุบัน การอ่านมีความสำคัญต่อตนเอง เพราะการอ่านทำให้เราได้รับ ความรู้ความเพลิดเพลินมีความคิดทันโลก ทันเหตุการณ์ และเข้าสังคมได้ดี การอ่านมีความสำคัญ ต่อสังคม เพราะคนในสังคมจำนวนมากจะได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน และความจรรโลงใจจาก การอ่าน การสื่อสารปัจจุบันยังต้องอาศัยการอ่านเป็นหลักสำคัญในการติดต่อสื่อความหมาย ด้วย เหตุนี้การอ่านจึงมีประโยชน์ต่อมนุษย์เราเป็นอย่างมาก (สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยี สารสนเทศ) การอ่านถูกมองว่าเป็นกิจกรรมหาความรู้ การอ่านจึงเป็นเรื่องเครียด ไม่สนุก เด็กจึง หลีกหนี เห็นได้จากที่โรงเรียนส่วนใหญ่ต่างก็สรรหาหนังสือความรู้มาไว้ในห้องสมุด แต่เด็กๆไม่สนใจ ไม่อ่าน เพราะมันดูไม่น่าสนใจสำหรับพวกเขา มันยากเกินไป ยาวเกินไป ตัวหนังสือเล็กเกินไป ส่วน หนังสือที่เด็กๆส่วนใหญ่สนใจที่เราเรียกว่า “หนังสืออ่านเล่น” ผู้ใหญ่ก็มองว่าไม่มีประโยชน์เพราะไม่ มีความรู้ อ่านไปก็เสียเวลาเปล่า เด็กๆจึงขาดโอกาสซึมซับและพัฒนาความเพลิดเพลินจากการอ่าน (ธีรวงศ์ ธนิษฐิ์เวอร์ณ์, 2565) เดิมเรามองว่าการที่คนไทยส่วนใหญ่ไม่อ่านหนังสือ เป็นเพราะเขามอง ไม่เห็นความสำคัญ มองไม่เห็นประโยชน์ของการอ่าน ซึ่งไม่น่าจะถูกต้องทั้งหมด จริงๆ แล้วทุกคนรู้ ถึงประโยชน์ของการอ่านหนังสือ เห็นได้จากพ่อแม่พยายามเคี่ยวเข็ญให้ลูกที่ยังเป็นนักเรียน ที่ยัง เป็นนักศึกษาอยู่อ่านหนังสือ ท่องตำหรับตำรา เพื่อที่จะสามารถสอบได้คะแนนดี ๆ จบมาจะได้มี โอกาสหางานดี ๆ ทำได้ ซึ่งหากวิเคราะห์ตรงนี้ให้ดี มันน่าจะหมายความว่า การอ่านสำหรับผู้ใหญ่ หรือคนที่ เป็นพ่อแม่แล้ว มันมีความหมายเพียงแค่เครื่องมือชนิดหนึ่งในการเรียนหนังสือให้ได้ดี เท่านั้น ดังนั้นเมื่อเรียนจบแล้วก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอ่านหนังสืออีกต่อไป เหตุผลที่ช่วย สนับสนุนตรงนี้ก็คือ เมื่อเรียนจบและได้ทำงานแล้วคนไทยส่วนใหญ่ก็มักจะไม่น่าจะอ่านหนังสืออีก หรือ อ่านก็เพียงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเท่านั้น (ผุสดี สุขสาร, 2555) การเขียน มีความจำเป็น อย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น นักเรียน ใช้การเขียนบันทึกความรู้ ทำแบบฝึกหัดและ ตอบข้อสอบ บุคคลทั่วไปใช้การเขียนจดหมาย ทำสัญญา พิณยกรรมและค้าประกัน เป็นต้น พ่อค้าใช้ การเขียนเพื่อโฆษณาสินค้า ทำบัญชี ใบสั่งของ ทำใบเสร็จ รับเงิน แพทย์ใช้บันทึกประวัติคนไข้เขียน ใบสั่งยาและอื่นๆ เป็นต้น การเขียนเป็นการแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ เป็น ลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้รับสารสามารถอ่านได้เข้าใจ ได้ทราบความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความ ต้องการ แล้วสามารถนำมาบอกบอกต่อกับบุคคลอื่นให้ได้ความรู้ที่ผู้รับสารได้รับ เครื่องมือในการ เขียน เช่น ดินสอ ปากกา สี พู่กัน กระดาษ กระดาน ฯลฯ การเขียนจะต้องเขียนเป็นภาษา ซึ่งอาจ เขียนเป็นภาษาเดียวหรือหลายภาษาก็ได้ (นันทพงษ์ ปุณขันธ์)

ด้วยสถานการณ์ปัจจุบันมีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID19 ทำให้การเรียนการสอน ในสถานการณ์ปัจจุบันต้องปิดสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ตามบริบท

ของสถานศึกษา ส่งผลให้ปีการศึกษา 2563 ที่ผ่านมา โรงเรียนวัดวังเลนยังพบปัญหาการอ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่องของนักเรียนในทุกระดับชั้น นักเรียนบางคนอ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่อง ซึ่งปัญหาที่พบคือ การสะกดคำ การประสมคำ การเขียนคำ ข้อความและการเขียนประโยค เป็นต้น เมื่อให้อ่านโดยสะกดคำนักเรียนไม่สามารถอ่านสะกดคำได้ และไม่สามารถเขียนคำได้ ซึ่งในแต่ละชั้นเรียนยังประสบปัญหา ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในหลายวิชาลดลง จากการทดสอบระดับชาติ (Reading Test: RT) ความสามารถในการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 พบว่า คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 70.96 ลดลงจากปีการศึกษา 2561 ซึ่งจากเดิม 87.95 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ รายงานผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน Reading Test : RT)

ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวทางการพัฒนาการอ่านการเขียนของนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดวังเลน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดวังเลน ที่มีต่อวิชาภาษาไทยที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะ

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

1. การจัดการเรียนสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การอ่าน การเขียนคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดวังเลน ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดวังเลน มีความพึงพอใจที่มีต่อวิชาภาษาไทยที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะ ในระดับมากขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง 1 กลุ่ม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดวังเลน จำนวน 16 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดใหม่สามัคคีธรรม จำนวน 10 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพุแค จำนวน 32 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดวังเลน จำนวน 16 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพเครื่องมือ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดใหม่สามัคคีธรรม จำนวน 10 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพุแค จำนวน 32 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย (ท 11101) เรื่อง การอ่าน การเขียนคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนวัดวังเลน จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สระอา หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สระอี และหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สระอุ รวม 14 ชั่วโมง

2. แบบฝึกเสริมทักษะ

แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การอ่าน การเขียนคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาว จำนวน 3 เล่ม คือ เล่ม 1 สระอา เล่ม 2 สระอี เล่ม 3 สระอุ โดยเนื้อหาประกอบด้วยใบความรู้ แบบฝึกหัด แบบทดสอบท้ายเล่ม โดยใช้ภาพประกอบ คำศัพท์ โดยจะแยกสีของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่าน การเขียนคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาว เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยแบบทดสอบสามารถวัดพฤติกรรมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมินค่า

4. แบบประเมินความพึงพอใจ

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดวังเลน มีต่อวิชาภาษาไทยที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งเป็นแบบประเมินประมาณค่า 5 ระดับ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะ โดยการเก็บคะแนนระหว่างเรียน การทดสอบย่อย (E_1) และคะแนนหลังเรียน (E_2) นำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลทางสถิติ ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ นำคะแนนจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มาเปรียบเทียบกันโดยใช้สถิติ t - test (Dependent Samples)
3. การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิชาภาษาไทยที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพื้นฐาน ดังนี้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เปรียบเทียบกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัย (Research Results)

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะ” ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ มีค่าเฉลี่ยระหว่างเรียนอยู่ที่ 24.10 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 16.43 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.33/82.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ดังตารางที่ 1

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ

การทดสอบ ประสิทธิภาพ	จำนวน นักเรียน	คะแนนทดสอบระหว่าง เรียน		คะแนนทดสอบหลังเรียน	
		คะแนน เฉลี่ย	คิดเป็น ร้อยละ	คะแนน เฉลี่ย	คิดเป็น ร้อยละ
ภาคสนาม	30	24.10	80.33	16.43	82.17

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การอ่าน การเขียนคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.33/82.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

คะแนน	N	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	16	11.81	1.682	-15.222*	.000
หลังเรียน	16	17.69	.946		

$P < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะ คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 11.81$) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 17.69$) คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิชาภาษาไทยที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะ

ตารางที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิชาภาษาไทยที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะ

รายการประเมิน	Mean	S.D.	ความหมาย
1. แบบฝึกเสริมทักษะมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา ความสนใจ ความสามารถของผู้เรียน	4.69	.479	มากที่สุด
2. แบบฝึกเสริมทักษะสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.63	.500	มากที่สุด
3. แบบฝึกเสริมทักษะเหมาะสมกับสภาพสถานการณ์ปัจจุบัน	5.00	.000	มากที่สุด
4. ภาพที่ใช้ในแบบฝึกเสริมทักษะมีความน่าสนใจ สอดคล้องกับ เนื้อหาและส่งเสริมการเรียนรู้	5.00	.000	มากที่สุด
5. แบบฝึกเสริมทักษะมีลักษณะ ขนาดและสีตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสมชัดเจน สวยงาม อ่านง่าย	4.63	.500	มากที่สุด
6. แบบฝึกเสริมทักษะมีภาพประกอบที่เข้าใจง่ายเหมาะสมกับเนื้อหา	4.63	.500	มากที่สุด
7. แบบฝึกเสริมทักษะมีความเข้าใจง่ายกระตุ้นความสนใจในบทเรียน	4.44	.512	มาก
8. มีคำอธิบายวิธีการใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่	5.00	.000	มากที่สุด

เข้าใจง่าย			
9. วิธีการวัด และเครื่องมือวัดสอดคล้องกับพฤติกรรมผู้เรียน	4.38	.500	มาก

รายการประเมิน	Mean	S.D.	ความหมาย
10. แบบฝึกเสริมทักษะสามารถช่วยฝึกให้นักเรียนจำบทเรียน อ่าน เขียน ได้ดียิ่งขึ้น	5.00	.000	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.74	.120	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิชาภาษาไทย ภาพรวมของนักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน ($\bar{x}$) อยู่ที่ 4.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะ” สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.33/82.17 หมายความว่า นักเรียนทั้งหมดได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อย จำนวน 3 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 80.33 และนักเรียนทั้งหมดได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.17 แสดงว่า แบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุวรรณ สิทธิชัย (2561) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาสมการเชิงเส้นสองตัวแปร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๔ (ป.ปัญญาฐานปณิกจอบัณณ์) จังหวัดนครปฐม พบว่า ประสิทธิภาพของคะแนนระหว่างเรียน (E_1) เท่ากับ 80.61 และประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (E_2) เท่ากับ 81.17 ดังนั้นแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาสมการเชิงเส้นสองตัวแปร มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.61/84.117 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชา พลมาตย์, ปพิชญา พรหมกันธา และพัทธนันท์ พาป้อ (2562, หน้า 29) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.06/89.84 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า ก่อนเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.81 และหลัง

เรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.69 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัทธนันท์ พาป้อ (2552) การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการพัฒนาโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 89.41/90.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ รวมถึงงานวิจัยของ อรพรรณ ภูกันหา และสิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2564) ได้ทำการวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะกับการเรียนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดลานบุญ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดลานบุญ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 77.83/ 82.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดลานบุญ มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิชาภาษาไทยที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อวิชาภาษาไทยที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ภาพรวมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 สูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุวรรณ สิทธิชัย (2561) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาสมการเชิงเส้นสองตัวแปร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๔ (ป.ปัญญาฐานปณิกจอบัณณ์) จังหวัดนครปฐม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการที่ใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาสมการเชิงเส้นสองตัวแปร ของนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.33) เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละข้อพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับขั้นตอนการแก้โจทย์ปัญหาได้มากขึ้น และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ ($\bar{x}$ = 4.65) และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือแบบฝึกทักษะมีภาพประกอบ มีการวางรูปแบบที่ดี ($\bar{x}$ = 3.88)

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 โดยโรงเรียนจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ on hand ทำให้แบบฝึกเสริมทักษะเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่เหมาะสมต่อการ

จัดการเรียนรู้ในรูปแบบ on hand โดยผู้วิจัยควรพัฒนาเนื้อหาให้มีรายละเอียดและความน่าสนใจให้มากขึ้น

1.2 เนื่องจากการจัดการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ นักเรียนจะต้องเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ เนื้อหาในแบบฝึกควรมีภาพประกอบคำศัพท์ให้มากขึ้น เพื่อช่วยต่อการจดจำของผู้เรียน

1.3 ควรตรวจสอบความพร้อมของผู้เรียน และความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาอื่นต่อไป

2.2 ควรมีการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหน่วยการเรียนรู้อื่นในรายวิชาภาษาไทย

2.3 ควรมีการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับผู้เรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551*.

กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ. *อ่านให้เป็น เห็นคุณค่า สื่อสารอย่างมี*

ประสิทธิภาพแน่นอน. สืบค้น 5 ตุลาคม 2564, จาก <http://arit.npru.ac.th/index.php>

ธีรพงศ์ ธนิษฐ์เวอร์. (2565). *ทำไมเด็กไทยไม่อ่านหนังสือ ?*. สืบค้น 5 ตุลาคม 2564, จาก

<http://read2kids.taiwisdom.org/?p=803>

ผุสดี สุขสาร. (2555). *เด็กไทยไม่อ่านหนังสือ*. สืบค้น 5 ตุลาคม 2564, จาก

<https://www.gotoknow.org/posts/399259>

นันทพงษ์ ปุณชันธิ์. *การเขียน*. สืบค้น 5 ตุลาคม 2564, จาก

<https://sites.google.com/site/nanthphngs/rongreiyng-sentcxhn>

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. *ระบบจัดการสอบ*.

สืบค้น 10 ตุลาคม 2564, จาก

<http://180.180.244.43/NT/ExamWeb/MainSch/MainSch.aspx>

จารุวรรณ สิทธิชัย. (2561). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ*

คณิตศาสตร์ เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาสมการเชิงเส้นสองตัวแปร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา๔ (ป.ปัญญาฐานปณิกจอบัณณ์) จังหวัดนครปฐม. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พินา พลมาตย์, ปิณญา พรหมกันธา และพัทธนันท์ พาป้อ. (2562, กรกฎาคม-ธันวาคม).

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารปัญญา. 26 (2), 1-30.

พัทธนันท์ พาป้อ. (2552). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, ชัยภูมิ.